

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 11. september 2009
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2009-150-1306
Dok.: MAR40688

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1127 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 18. august 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Brian Mikkelsen

/

Cristina A. Gulisano

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørsmål nr. 1127 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren indhente oplysninger om den norske lovgivning vedrørende forbud mod muskelhunde/farlige hunde, og hvad erfaringerne med den er?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen rettet henvendelse til Justisdepartementet i Norge og anmodet om en udtalelse.

Det Kongelige Justits- og Politidepartement har oplyst følgende:

”Vi må først understreke at vi i Norge ikke har et godt erfaringsgrundlag for å besvare spørsmålet. Det har ikke vært gjort noen offentlige undersøkelser, eller holdt offentlig statistikk knyttet til etterlevelse og håndhevelse av forbudet. Vår besvarelse må derfor delvis baseres på antakelser.

Som nevnt besitter vi ingen statistikk over antall saker som politiet behandler, men vi har merket oss at det ikke er mange. Dette trenger nødvendigvis ikke bety at forbudet etterleves i høy grad, da det må antas at det er et visst mørketall av farlige hunder i Norge. I de tilfellene hvor politiet bliver gjort oppmerksomme på farlige hunder, er dette ofte i forbindelse med andre lovbrudd eller fordi en hund har oppført seg aggressivt. Det er således ikke slik at politiet i stor grad gjør undersøkelser knyttet til farlige hunder uten noen spesiell foranledning.

Vi vil fremheve at forbudet mot farlige hunder var omstridt allerede da det ble innført. I den grad reaksjonene rettet seg mot en spesiell hunde rase, gjaldt det spesielt forbudet mot amerikanske staffordshire terrier (amstaff). I tillegg mottar Justisdepartementet også i dag regelmessig spørsmål knyttet til forbudet mot amstaff. Det er imidlertid vanskelig å ha noen formening om hvor representativt for befolkningen disse henvendelser er.

Det skal fremheves at en særlig positiv side ved regelverket, er at det er konsekvent og lett å håndtere for politiet, særlig grunnet det strenge dokumentasjonskravet.

Afslutningsvis vil vi vise til en pågående sak for domstolen i Norge som har vakt et stort engasjement i befolkningen, og som har fått god medieoppmerksomhet. Problemstillingen har sammenheng med at hundelovens § 19 om farlige hunder oppstiller krav om enten avlivning eller utførsel, uten at det presiseres i lov eller forarbejder når de forskjellige

alternativene skal brukes. I den aktuelle saken var det en svensk familie som flyttet til Norge, sammen med familiens amstaff. Spørsmålet for domstolen har vært hvorvidt hunden skal avlives eller føres ut av landet.”

Justitsdepartementet har etterfølgende for så vidt angår det nævnte dokumentasjonskrav supplerende opplyst, at det er besidderen af hunden, der har bevisbyrden for, at der ikke er tale om en ”farlig” hund.